

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA
राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता ।
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

वर्ग संख्या

Class No.

पुस्तक संख्या

Book No.

रा० पु०/ N. L. 38.

Ta
894.8111
Pa578m

MGIPC—S4—9 LNL/66—13-12-66—1,50,000.

சிவமயம்.
சுத்தசைவராமிய
பாஞ்சோதிமாமுனிவர்
அருளிச் செய்த
மதுரைப்
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
மூலபாடம்.

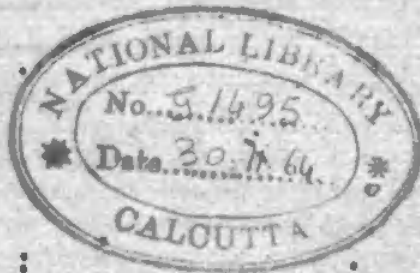

இஃது
சென்னை :
ஈ - புஷ்பாநசெட்டியாரால்
கலாநிதராகரம்
என்னும் தமது அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1891.

SHELF LIST

Ta
894.811
Pa 578m

உ
கணபதிதனை.

ம அ ன ா ப்

ப திற் றுப் ப த்த் தந் தாதி.

கா ப் பு.

பைத்தொழியார் சொக்கர் பதிற்றுப்பத் தத்தாதிச்
செத்தயிழைப் பாடச் செயலளிக்குஞ் - சத்தமுஞ்
சித்தா வளமதுணச் சித்தி விராயகனா
தத்தா வளமதுண தத்து.

நூல்.

அறுசேர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மேகம்வரக்கண்ணெங்களித்துவிரிக்குந்தோகையிலாடப்
பூகமனைத்தும்வெண்டரணம்பொழிபுமதுணக்கயற்கண்ணுள்
பாகமிருக்குஞ்சொக்கர்பசுபதியாயண்டப்பரப்பாகி
ஏகமெனக்கொண்டிருப்பாரொன்னிதயத்தலத்துமிருப்பாரோ.(க)

இருக்கும் திருக்கோ லமுமுமையா னிட்பா கமுதா லிலங்
குதின்ற, மருக்குங் குமமார் பமும்புயமும் வரதா பயமு மான்
மமுவுந், திருக்குங் டலமு மதுமோர் சின்ம ரலுமென் னன்
மனத்தை, உருக்கும் வதனும் புயமுமெனக் குவகை வினைக்கு
முவிராமே. (உ)

வினைக்கு முயிரிற் பிறத்தொழிங்கி மேவு மவத்தை தனைப்
போலக், வினைக்கு முகை நிற்பாஸ்வத் தடங்கக் கிடத்த கீர்த்தி
பெல்லாம், வினைக்கு மிடமோ சிற்றகில மதுணக் கயற்கண்
மடந்தமுலை, வினைக்கு மணியே தெவிட்டாத தேனே முக்கட்
செழுங்கணியே. (ஈ)

மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

ஓ திழற்குத் கருக்காயுக் காற்றஞ் சருகு மருத்தியிரு
மழையும் வெயிலுந் படிவந் திரிந்து புனைந்தம் [ஓ
படிவம் பழை னருந்தவஞ்செய் முனிகான் மதுரை புருவீரோ
ழியுத் கருக்கு மதுரைச் சொல்லப் பதமூந் தருவாரோ. (ச)

தருவே வறிஞர்க் கிருந்தியே சனகா தியர்க்குப் பொருளு
ரைத்த, குருவே குருமா மணிச்சுடரோ கோதி னாத செழுந்தே
னே, யருவே யுருவே யருயுருவே யலொன் டமுமவந் தடங்கு
தற்கோர், கருவே மதுரை வருகடப்பக் காட்டா யுனை காட்
டாயோ. (டு)

காட்டத் தெரிபோற் கலந்தநெறி காட்டத் தெரியு மேற்கு
மனக், கோட்டத் தெனது சிற்றறிவாற் குறிக்கப் படுமோ கூ
றாய்நீ, சுட்டக் கனிவண் டடைகிடக்கு மிதழிக் கினம்போல்
வேப்பலக்கல், சூட்டப் பசும்பொன் முடிசூட்டுச் சொக்கே மது
ரைத் துயோனே. (சு)

துய கயற்கண் மடக்கொடிசேர் சொக்கே முக்கட் சுடர்க்
கொழுந்தே, சேய பவனக் கிரியெயென் சிந்தா மணியே தென்
ளமுதே, ஊய முதலால் கடைசாக்குன் கருநூ லத்தி லிருந்து
வரும், மாய மறியே னிச்சாக்கு மாறுச் சாக்கோ கூறயே. (ஊ)

கூறென் னுளதாஞ் சத்தியொரு கூறுஞ் சிவமே கூறுங்கால்,
வேறென் னுளதோ மெய்யுணக்கு மெய்கண் டவர்க்கு வெளி
யாமால், ஏறென் னுடைய பசுபதியே பெருகா ரிதியு மழைத்
துவையை, ஆறென் னழைத்த வருட்கடலே யால வாயி லமர்
ந்தானே. (ஈ)

அமரர்க் கிழைவா மும்முனைப்பென் னுள குமரிக் கழகாதென்
குமரித் துறைவா வென்றுநித்தல் கூடந் சிவனைப் பாடாமல் [ஓ
தமருக் கெனினும் பசிதணிக்கத் தறுவட் கொடியர் தமைப்பாடி
கொருக் கிறைப்பார்க் கினமான கலைவா னருகெஞ் சிவனாரோ.

மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

உலைமேன் மெழுஞொத் துறுபினியா ஹருக விதிசற்
தென், தலைமே லெழுதல் தீயெழுத்தைத் தண்ணீ ரெழு
தணிப்பாயோ, முலைமேல் விளங்கு முத்தெனவென்
லரும்பு மோட்டிமய, மலைமேன் மருந்து கலந்தமூக்கன் மரு
தே யால வாயானே. (௬௧)

வேறு.

வாயினும்புலியுடம்பினுமனத்தினுமறத்துறைபழந்தாடு
நாயினுங்கடையென்னைகொயொழிநல்லுரவொழிக்காயோ
தீயினுங்கொடியார்புரம்பொருதனிச்சிங்கமெயென்கோலே
தாயினுத்திணையேமதுசேனேத்தவங்கடத்தோனே. (௬௨)

தத்துவப்பெருநாடகசாலியுஞ்சமைத்தவியங்காட்டி
அத்தலத்தெனையாட்டுவிப்பானுமென்னுடல்க்காண்பானும்
எய்த்நிதப்பெருதெழுதினாரீங்கிலந்தெய்த்தெனதினப்பாற
வைத்துமெய்ப்பதத்தந்தருவள்ளுமதுணவென்விடையானே.

வெள்வி டைக்கொடி புயர்த்தசொக் கேயைந்து விடவமென்
றெடுத்தோது, கன்வ ருக்கென தரிவறை போனதென் கருத்
தைநீ யறிபாயோ, உன்வ ருத்தமும் பிறவுமே கண்டிருந் தொ
ளித்தனை யெனையுய்யக், கொன்வ தந்திது பருவமென் றேயினி
க் கூப்பிடக் கடவேனே. (௬௩)

பூவ தொன்றிலு யுணசெய மனமுதற் கரணமுஞ் செய
லாதி, அடவ ருத்துய ரின்பமு நீயென யருத்துத ஸரியேனான்,
மடவ னம்பெடைக் குறுகொடு மணஞ்செய மணஞ்செறி மலர்
க்காவீர், குடவ லம்புரி முழங்கவான் முழவநிர் கூடலம் பதி
யானே. (௬௪)

கூட லாதினைய யணங்கொரு பாகனைக் குணங்குறி வில்லாநீ,
கீட லாவெளி கீட்டிருந் திமையிலா விழியினுந் கண்டோர்கள்,
கூட லாதுபெறத் தலத்துள்ளி பெண்ணலா ரொண்ணலத் துறை

மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தத்தாதி.

பாட ணடலிற் பயிலினு மிருவயிற் பற்றறுத் திருப்
(௧௫)

பற்றுக் கோடுநின் பதமன்றி யிலெடு பாப்மரக் கொடி
பாலச். சுற்றுக் கோடியுஞ் சுழன்றுமெய்த் தேனினித் துன்
றுத் தகைபென்னோ, கற்றுக் கோதறத் தெளித்தவர்க் கமுத
ம கயற்கண்மா திடப்பாகம், பெற்றுக் கோயில்கொண் டமர்க்
தரு ளாலவாய்ப் பிறையணி சடையானே. (௧௬)

சடைக்கி சைத்தவெண் டிங்களுந் கங்கையுந் சங்கவெண்
ருழைக்காதும், படைக்க ணிச்செயுந் குலமுந் செங்கையும்
பங்கயத் திருத்தாளுந், கடைக்க ணித்தருள் சுரத்தகண் கரு
மணிக் கண்டமு மதுசோர், அடைக்க லப்பொருள் காக்குதன்
னெறியும்பா னயர்ப்பனோ வயனோனே. (௧௭)

அயர்க்கி லேனான சினைக்கிலென் பிறனான னுலவா யகம்
விட்டுப், பெயர்க்கி லேன்பத மென்னவும் பெறுவனேற் பெற
ற்கரும் பொருள்யாதோ, அயர்க்கி லேசமற் றுனதுபொன் னு
லவஞ் சூழ்த்தகை தொழுதேமெய், வெயர்க்கி லேனையும் புரத்
தருள் வள்ளலே வெள்ளியம் பலத்தானே. (௧௮)

வெள்ளி யம்பல் வாணனைப் பாணனா ல் விறகுவிற் றழல்வா
னைப், புள்ளி யம்புலித் தோலுடை யானனைப் புத்தியாற் றொ
ழுதோர்கள், பள்ளி யத்துலா வேறுவர் மணிமுடி பரிப்பீரார்
முழுதான்வர், தென்னி குங்கிலை கன்மகப் பெறுவர்பின் சிவகதி
யடைவாரோ. (௧௯)

அடைத்த வர்க்கருள் வெள்ளிமன் றுடல்செ யானத்தக் கட
லாழி, குடைத்த வர்க்கமு தெழுமதி வெழுபவக் குணாகடற்
கணாகாண்பார், யடைத்த வர்க்கவெண் குடவனை முழக்கறு விரி
கடல் இடத்தார்ப்பக், கடைத்த வர்க்கமு தெழுமதிற் பலக்கடல்
கடப்பனோ கடவாரோ. (௨௦)

மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

௫

வேறு.

கடவனாயுரிவைபேர்த்துக்கதம்பகாந்தாரத்தாடும்
வடவனாவின் த்தசெந்தேன்வான்மகன்முழக்குமேலாந்
த்தவனாச்சென்னிதாக்குதண்ணாரத்தனாயின்வேட்ட
முடவனாகிப்பகாநுமுக்கத்துணத்தொடங்கினேனே. (௨௧)

தொடங்குமைத்தொழிலுமோயப்பெயர்த்துமோதொடங்குவா
தடங்குவதெத்தக்காலமாருனக்கயிக்கமையா [ய்
முடங்குபைக்குலையிற்றூத்தேன்முரிதினாப்பரவைக்கேழு
மடங்குதன் கதலிசாய்க்குமதுனாயிற்சிவபிரானே. (௨௨)

சிவமொடுசத்தியாகிச்செக்கமலாநிறைத்தரீயே
நவவடிவெடுத்தாயித்தரூலமோகோலமேயோ
பவமறத்தவஞ்செயாதபழவினைக்கொடியேற்கின்று
தவமெனப்பொலியுக்கூடற்சயம்புவேயியம்புவாயே. (௨௩)

இயம்பிடுமிருநீர்க்கிபெணவெளிப்படுத்தல்வேண்டும்
கயம்படுதிறையிலீழ்த்தகண்ணிலிக்குதவுவான்போற்
பயம்படவெண்பொற்சோதிபடருமன்றத்தினாடு
நயம்படுமன்றகன்பாடகாடகவிற்றுவானே. (௨௪)

நாடகத்தொழில்வராதகட்டுவக்குறையோகாநும
பாடகப்பதமம்பூத்தபாத்திரக்குறையோசொல்லாய்
ருடகத்தளிர்க்கைபாகாசோமசுத்தரனேகூடல்
ஆடகக்குன்றையென்னையாட்டுவித்தனைநன்றாயே. (௨௫)

கன்றுளேனல்லெனயார்க்குநல்லறம்புரியேனன்றிக்
கொன்றுளேனற்றம்பார்க்குக்கூற்றுவன்விடுவானல்லன்
இன்றுளேனானியில்லென்யமன்வரும்போதுன்வெண்கி
மன்றுளேயிருத்தசொக்கேவழக்குநீயென்சொல்வாயே. (௨௬)

என்சொல்வேனென்சொல்வேனென்னெழைமையிருத்தபாவம்
சொல்லாற்பாடிப்பாடிப்புகழ்பெறவிரும்பாநின்றேன்

க. மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

வன்சொலார்முன்சொலாதமதுரையிற்சொக்கேவேதம்
உன்சொலாதுன்னவாழ்த்தியுன்னயுமுணராதன்றே. (௨௪)

உன்னையே பொருளென் பாரிமற் றொருவரைப் பொருளென்
பாரோ, பொன்னையே பொதியப் பார்ப்பார் புழுதியைப் பொ
தியார் கொல்லோ, அன்னையே தந்தை யேதென் னாவாய்ச்
சொக்கே தஞ்சம், பின்னையே ழைய ளாமற் பிறத்திறம் அழறு
வோர்க்கே. (௨௫)

பிறத்திறம்அழல்வீரீர்க்கள்பிறதெய்வத்தொழுதோவுய்வீர்
கறத்தருத்தினருமுண்டோகற்பசமுலையைக்கையால்
அறத்திறத்தவர்க்கெய்தாதவாலவாய்ச்சொக்கர்தாண
மறத்திறத்தினிக்கெடாமல்வணங்குவீர்வணங்குவீரே. (௨௬)

வணங்கினர்க்கிதஞ்செய்யாமல்மறவிவாய்க்கினாயிய்வாமும்
பிணங்கிப்பின்செல்வீர்நம்பேதைமைதவிரவேண்டில்
அணங்கினுக்கணங்குகூடலங்கயற்கண்ணன்பாகன்
குணங்கிப்பரவியன்னோன்கோயிலவலஞ்செய்வீரே. (௨௭)

தொச்சக்கக்கலீப்பா.

செய்வாதுஞ்செய்யிப்பவனுஞ்செயும்பொருளும்
பைவாள்ரவப்பணிதரித்தசொக்கே
யுய்வாசுத்தவிராருன்னருளென்றுன்னியவர்
வைவானாகோவார்மதிப்பாணவாழ்த்தாரே. (௨௮)

வாழ்வார்க்கியற்கைமதுரசர்கோயில்வலஞ்
சூழ்வார்க்குத்தொண்டிசெய்துன்பமிலப்பேர்வாழ்க்கை
வீழ்வார்க்குடையானவீணரோடுக்கூறுவெறுந்
கூழ்வார்ப்பவர்தமக்குஞ்ஞற்றெவல்செய்வதுவே. (௨௯)

ஞற்றெவல்செய்பவனாக்கும்பிடேன்கோயில்வலஞ்
சுற்றென்மெழுண்கடர்த்திரியுத்தாண்டுகிலென்

கற்றேனுமல்லென் கடம்பவனச்சொக்கேநான்
மற்றேநினியுரைக்கேன்வன் கூற்றுக்கென் கூற்றே. (௧௩)

கூற்றுக்கோல்கோடான்கொடியவனென்றென்நையால்
கூற்றுக்கோழிப்படுத்தியண்ணத்தல்செய்யாத
செற்றுக்கோலீழ்த்தத்திரிமின்றான்வீழாமல்
கூற்றுக்கோல்கொக்கேயுனதருளென்றுன்னேனே. (௧௪)

உன்னாபிறப்பருடையாய்கயற்கணமூ
தன்னாநூலுமகலாதவீற்றிருப்புந்
தென்னாலவாயுத்திருமதின்கோபுரமும்
பொன்னாலயச்சிறப்பும்பொற்கமலவாவியுமே. (௧௫)

வாவியார்கூடன்மணிகண்டத்தாணையின்னே
சேவியாராட்குறித்துச்சேவிப்போமென்பதென்னே
ஆவியார்போம்போதவனாமறித்தாணையிட்டுக்
கூவியார்மீட்பார்குடிபோனவீட்டுடே. (௧௬)

வீடுகட்டிமாடுகட்டிமெய்விறுகக்கட்டும்வினை
பூடுகட்டிவிட்டுப்புறப்படமாட்டாதுவண்டு
கூடுகட்டியாகையென்கோட்டைகட்டினென்கட்டிப்பங்
காடுகட்டியாளும்கட்டித்திரவியமே. (௧௭)

கட்டுக்கிடையாமென்கன்மவித்திலெருருத்து
விட்டுப்படருமித்தவெலிதட்டாவெளண்மை
தட்டுப்படாதாய்த்தலையாண்டப்பதென்று
மட்டுப்படுமோமதுரைச்சிவக்கொழுந்தே. (௧௮)

கொழுந்தும்தியணியுக்கடலிலென்கோவே
புழுந்தருளும்போதென்னுமுள்ளுவகையுள்ளுறச்
செழுந்துளவகாறுத்திருவழக்கீழ்நெஞ்சம்.
புழுந்துவதொன்றல்லவாமருளும்வெண்டேனே. (௧௯)

அ

மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

வேண்டார்புரமெரியவில்லாத் தசேவகனே
 னுண்டாமணிவிளக்கேசெர்க்கப்பெருமானே
 ஆண்டார்பெருமையழச்சேரிக்காகாதோ
 திண்டாவிலையென்றிதுமைபென்றுதீர்ப்பாயே.

(சு0)

எண்ணீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாபிருக்கத் தறைகிடத்தும் விளைவின் பான்மை பழமிருக்கக்
 காயுதிர்க்கும் பழுத்தி டாத, காயிருக்கப் பழமுதிர்க்கு மென
 வொண் னாத கழிமடலு மடுபினியுங் கலியு நீக்காய், சேவிருக்
 குங் கொன்றையணி சொக்கே மிக்க நிலகததற் கயற்கணெனு
 முலக் மீன்ற, தாபிருக்க நீயிருக்கத் துணைவி லார்போற் றனர்க்
 திருக்க நீதியுண்டோ சரண்புக் கெனே.

(சு1)

சரணமலர் கண்டிஹைஞ்சு மெதிகள் யோகி தவமுனிவர்
 முதலோர்க்குச் சகன மாதி, ஈரணமலி தமிழ்க்கட லால வாயி
 லம்மையொடு மூலலிங்கத் தமர்ந்த கோவே, கரணமலி யாது
 விரு மறியா தென்று கடவுளருட் கண்காட்டக் காண்கின் றோ
 ர்க்கு, மரணமுதல் வன்பினிகள் வரவொட் டாத வயித்தியனி
 யுனதருளே மருந்து தானே.

(சு2)

தான்விளைக்குங் கருஞ்சேற்றைக் கழுவி நீக்குந் தன்புனல்
 போ லிருவிளைக்குந் தனுவாய் நின்ற, ஊன்விளைக்கு மொழிக்கு
 மெனு முறையா வித்த வுடலிருத்தன் றோவுறுதி பயக்க வேண்
 டும், காண்விளைக்கு மிதன்றொழிநுக் கெனையும் காட்டி கடத்த
 விக்கு மதிதாரி காணன் றேசெந், தேன்விளைக்குங் கடம்பவன
 காதாதெய்வத் திருவால வாயமர்ந்த தேவ தேவே.

(சு3)

தேவியனைத் திருக்கழுத்தி லமரர் பூட்டுந் திருகாண்மல் கல
 நிலையிற் திரியா வண்ணம், மேவியமைக் கடல்விடத்தை மிடற்
 றே வைத்து விரிஞ்சன்மா லாதிவந்த விண்ணோர்க் கெல்லாம்,
 ஆவியுறச் செய்தருளென் னப்பா கட லாலவா யருமருத்

மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தத்தாதி.

௯

பழய னேனெப், பாலியெனத் திருவுளத்தி லடைத்தன் றோ
ன் பழவினையைத் தீர்த்தருட்கன் பார்ச்சி ளாயே. (௪௪)

பாரதியு மறிவினுமிப் பார்மே னின்ற பசுஞானத் தாலுமெட்
புப் பார்க்கொணாத, பேரறிவே சிற்றறிவேற் கிருளை நீக்கும்
பேரொளியே யங்கயற்கண் பிரியா தானே, யாரறிவார் தமிழ்
முருமை யென்கின் றேனென் னறிவின் மன்றோவுன் மதுரை
முனார், கீரதியு கெருப்பறியு மறிவுன் டாக்கி நீயறிவித் தாலு
றியு நிலமுத் தானே. (௪௫)

நிலத்தாடு நிலத்தினுவிப் பவிர்க னாடு கெடுவிறகிற் தீயூடு மடு
பா லென்பத், நிலத்தாடு தயிலமென் வுறைவா யிந்தச் சேவன்
முத்தி புரமென்னுந் துவாத சார்த்தத், தலத்தானின் நிருவருளே
ன் னிடத்தே வைத்துத் தருவாகிப் புதலாகித் தரியென் றாலும்,
மலத்தாடு புழுவுடிவாய்ப் பிறவென் றாலு மறித்திமொழி யே
ன்சென்ன மனக்கொள் வேனே. (௪௬)

கொள்ளிவட் டல் கறங்குதினா சகடக் கால்வெண் குறுந்தொ
ழியார் தயிர்மத்து கெடுந்தா னுஞ்சுல், என்னிவிட்ட தொழிற்
பிறவித் தண்டல் போக்கி யிறைவாங்கு' கமன்முழகா னின்று
கீர்தாக், தென்னிவிட்ட வெண்ணிலாத் தெளித்தல் போலுந்
திருவால வாயிறைவன் நிருவெண் னீற்றை, அன்னிவிட்டாற்
புள்ளிவிட்ட கணக்கு மாற்றி யமருலகிற் கணக்கனெழுத் தழி
க்க ளாமே. (௪௭)

அழித்தபடி படைத்தவினை யாடு வாண யாலவா யானையட
லரிமா னேற்றைக், இழித்தவத னுடித்துவெள்ளி மன்று ளாடுவ்
கேழலியைத் தொழுதிருக்கக் கிடைத்த மேலோர், பழித்தலு
ம்வாழ்த் தலுமெறிவாட் படையுந் சாத்தும் பாத்திரப்பா னடி
வக்கை வார்த்த கூழும், மழித்தலுநீட் டலுத்தமர்கூழ் வன
வாடும் வதுங்காடு மொருபடித்தாய் மதிப்பர் தாமே. ( )

மதியிலே லிதவணையும் வணாயா திட்டும் வன்பாவச் சரக்
கிசைத்து மணலாக் காப்பப், பொதியிலே கொடுதிரிக்கும் பரு
போகாப் பொழுதுபோ காதுகில புசித்தே னெங்கும், கந்
லே பழவடியார் தம்மைக் கூட்டில் கயற்கணுமை கலத்து
யும் கடவுள் கூடற், பதியிலே புருத்தளவில் வறிதே நிய பழஞ்
சரக்கும் புதுச்சரக்கும் பணியற் நேனே. (சுக)

பணிவிடைசெய் பவர்க்கருள்கூர் பரனே செங்கைப் பசுங்கி
ளரியுத் தவளகைப் பவள வாயும், தணிவிடைபும் பணமூலையு
முடையாள் பங்கிற் சங்கரனே தென்கூடற் சயம்பு வேசேன்,
அணிவிடபும் பொறிகலங்கி யைம்மே லுத்து மன்றையிலின்
ணப்பயின்றே யடியிட் டேனுன், மணிவிடையின் மணிபோ
சை மறவியூற்றி மணிநாயை யடக்கும்வகை வருதி கீபோ. (சுரு)

எழுசீர்க்கழிசெடிச் சூளிரியவிருத்தம்.

சீயும் பசுபதி யாருஞ் சிவமய நின்பா லனுதின மன்பான,
தாயுத் திருவரு ளுகளத் தருமொரு சகனம் பெருவிவ தநினை
டேன், வாயுன் றிணாசெய மனமுன் றிருகிட மயல்கொண் டவ
னொன மருள்வேனோ, தேயும் பிறைகதி தேயுயுஞ் சடைபுனை
தென்கு டலிலவரு மென்கோவே. (ருச)

கோவே தமிழ்புகை தேவே வளமலி கூடற் பதிபொலி குளிர்
சீழற், காவே யுயரிய மலியே யருணிதை கடலே யினமயவ ரட
லேநே, கீவே றுயிர்களு முவே ரியல்பென நின்றாய் விதிமுறை
நில்லாவென், காவே முதலிய கரணக் கருமுனை கன்றாய் வழி
பட கல்லாயே. (ருஉ)

கல்குஞ் கழுமுனை விடையிற் கலையெனு கரடித் திரியமதை
காடாமே, மங்குல் கனலியில் வனிசென் றருகிய மதிசென்
கலையுழ தயினமே, பங்குத் திருவருள் விழிகொண் டிச

மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தத்தாதி.

கக

யைமலர் பாராமே, யங்கும் பொழுதவும் விடுவே னரு
யாயே மதுரை யியாயே. (௫௩)

புறப்பொரு ளையப் படுமவ ரறியத் தரும்வகை யறிவித்
தும், குய்யப் பிறவியை விடுவித் தருள்புரி கூடற் பதிவரு
முமைபாகா, யையத் திருவருள் செய்யப் பெறிலதி பாவப்
பிணிதணி பான்மைத்தே, யுய்யப் புகவிட மினிவே நினையெனை
யுடையா புதுவினை துடையாயே. (௫௪)

துடையா லிழைபுணா விடையா லிடைபுனை துணைல் வனி
தையர் கணினான்மைப், படைபான் மடவன் கடையா லினிவி
டர் படவே கிணிகை கடவேனோ, விடையார் பிறையணி கடை
யார் மதுரையில் வினையேன் வழிபட வினையோனை, யுடையா
ரடியரொ. டெனையான் பவனா தன்னே புதைபவர் தள்ளாரோ.

தன்னுண் டவரொடு தன்னுண் டறிவழி தமிழர் குறுகதி
தருவானேத், தென்னுண் தமிழாய் மதுரா புரிவரு திரிஞ் லப்ப
டை யுடையானே, யுள்ளும் புறமுமொ ரொளியென் றுணர்பவ
றுணந் தவிர்பா மாணத்தக், கன்னுண் டிருகுவ ருணரார் மமன்
கலை கட்டுண் டிழுதுவர் கருளுடே. (௫௬)

குருவி தனர்த்தொரு விகிர்நி பிறத்திரு கால்கை குறைத்திரு
கண்பஞ்சிட், முருவினை யின்பய மெனவுயர் கொம்பிவி சைத்
தருடம்பை தனித்தொழிவக், குருவி பறத்தென வுயிர்செறு
மன்றிகல் கொடிய மமன்றமர் கொடுபொழுன், வருவித னங்
களை யழகனை கம்பினன் மறையோப் மதுரையி லிறையோயே.

இறைவர் பரம்பரர் மதுரை யுகத்தவ ரிருகளை வெண்முனை
பொருவைவைத், அறைவா சஞ்சலர் நிமலர் கிரஞ்சனர் சொக்
ள் பதத்துனை துதிசெய்தார், பிறைதுதல் வஞ்சிய ரனுபவ
யுடு பிழைப்பினு மங்குது பிழையன்றே, உறையொடு மக்
கடையவர் கஞ்சென னொழிவது கண்டன முலகடே. ( )

கஉ

மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

உலக மடக்கொடி மங்கை காணென வேரில் குழை
கயனமெனத், திலக மெனப்பொலி கூடலி னுண்டொரு
மாமணி செப்புமதோ, பலகலை கற்றவர் தாமறி யா
சை பழுத்த புரத்தொடே, இலகொளி விட்டொரு கோடி,
கர னென வுனங்கி யிருப்பதுவே. (ருக்)

இருவரு மன்றுவெ ளெனினும் வன்றொழி லேனமு மாகிபு
மெய்தாத, திருவடி யும்புரி சடைமூடி யுங்கொடு தென்கூடலி
வ்வரு சிலனெனேன், ஒருவரும் வந்துண யறிகில ளென்கினு
முடல்பொரு வெண்டினா யுலகெல்லாம், வெருவரு மன்பர்கள்
வழிபடு பண்பினில் வெளிபட சின்றனை யொளியாயே. (கஉ)

வேறு.

ஒளிமணிச் சுழுகை யண்கொள்பாற் கடவு மூற்றிருத் தின
கரு வொழுது, களிமண டபமூல் கற்பக நாடு நாடரும் பொ
ருளென காடேன், தெளிதமிழ்க் கூட லாலவா யமர்ந்த தெய்
வமே புகலெனச் சேர்ந்த, எளியனே னுனதின் ருணியே பொ
ருளென் மென்னுளே பெழுதிவைத் தவனே. (கக)

எழுதி யடைத்தில் கிருகில யிருத்திட்டுன்பொம் வெள்
ளெனத் தெரியக், கழுவினுல் கழுபாத் தகைத்தலா லகத்திற்
கனங்கம்விட் டொழியுமோ கருதிர், முழுமதிற் கூடற் சொக்
கர்பொற் சாண முண்டகல் கண்டகண் வழியே, புழுதழு துரு
கு மாணந்த வெள்ளத் தாடினோ சமலரா குவரோ. (கஉ)

ஆகமப் பொருளே யாசனத் தெளிவே யாலவாய்ச் சூலவே
லரசே, காநனைக் கணையா புளதரு ளன்றோ காணாயைக் கதி
யிறுய்த் ததுவுந், சூகரக் குழவிக் கண்ணையா முலைப்பால் சுர
ந்தளித் ததமுப தேசம், காசம்விட் டுரியச் சிறைபுடைத்
த்குல் கரிக்கு விக்கும்வைத் ததுமே.

கச மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

ய வென்னிமன் றூடு, சிறுத்தனே யெனக்கெந் கோழுமுதர
கொடுப்பவித் திருக்கோ டமும்புண், பொருத்தனே றமுரோய்
வருத்தனே றமுமேற் புதும்புணைத் தொழுவதெப் பொழுதே.

பொழுதறித் தேத்து முழுவலன் புடையோர் புத்தியல் கோ
ழில்வீற் திருப்போன், முழுதொருந் குணர்த்தோ னகண்முத
னகம்பன் முத்தமிழ் மதுவாழ் முதல்வன், எழுதருங்கடவு
தையுந் காட்டி பெவந்தினுந் தோய்வதொன் றில்லான்,
புருஷன் நடுத்த துணர்த்துவெண் படிசூழ் பத்திபா யாதவா
றெனவே. (எ)

கலிவிருத்தம்.

எனக்குந் சேவையை எல்கிட வென்மனம்
உனக்கி டித்திறை யுன்வசம் கைவிடேல்
கனக்கும் வஞ்சமும் கள்ளமு முள்ளவன்
மனிக்கு தும்பெறி வாய்மது ரோசனே. (எக)

மதுரை யானும் வழிநிக் கிகலனைக்
குதினா யாகச்சொகிவந்த கொற்றவா
அதிரு றான்மறை யந்தன னேயுனக்
கெதிரி லாயெனக் கென்னிரல் காததே. (எஉ)

இரங்கு றியினி யென்னுடைச் சுற்றமுன்
பரங்கள் கூடற் பழியஞ்சி யப்பனே
வரங்கள் மூன்றுள வாக்குண வாழ்த்தவென்
கரங்கள் கூப்பிடக் கட்புலன் காணவே. (எங)

காண வந்த கடம்பவ னேசர்தான்
பூண வந்தது புத்தியென் றுலெமை
யாண வந்தொடுத் தஞ்சமிக் கஞ்சமே
காண வந்த கமன்சின மாறுமே.

ஆற டைத்த வழியி யொக்கா
கெட்கு கெட்கு கெட்கு

வைத்ததென் னிடத்தோர் வைப்புள ததனை மதுரையிற்
கண்டனன் மாநோ, வைத்தலத் திலங்கு முத்தலை வேற்றுக்
கயல்விழிக் கரும்பொரு பாற்றுப், பைத்தலைப் பூட்டுப் பனைத்
தவெண் டோட்டென் பாட்டினுக் கிரங்குபூர் தாட்டு, முத்தனா
யனத்த விடையுப் கொடித்த மூன்றுகட் ழுளம்பிறை முடித்
தே. (௧௧)

முடித்தலை யிமையோர் வடித்தமிழ்க் கடன் முதல்
ன் னடித்தலத் திறைஞ்சப், படித்தலத் தடைய செ
திருக்கண் பார்த்திட எந்திசென் றடித்த, தொடித்தலைப் பிரம்பு
கமழ்வன கமலத் தொடையலுஞ் சுரும்புண தரும்பு, படித்த
லர் துளவுக் கற்பகம் பூத்த பெருவிணாக் குழங்கன்மா லையுமே.

மாலையம் பொழுது மாலைகண் டரவின் வடிவென மயங்கு
வோன் மயக்காய், வேலையம் புவன மாயவாழ் வடிவத்து மெய்
பென வினையனென் மெலிகோ, காலையம் புயம்போன் முகத்
தொளிர் கயற்கீட் கரும்பொடு மதுரைமூ துளில், ஆலயக் குடி
கொ ளமுதலா ரிதியே யாரணக் கடத்தபூ ரணனே. (௧௨)

பூரண மழியா மதியமே பிறையைப் புணையுமீ ராயிர மருப்
பு, வாரண மிசையூர் மாணிக்க மலையே மதுரையம் பதியில்கா
ழ் வரதா, காரண மூலகுக் குதலின் னடியார் கையெழுத்
திட்டதிட் டன்றே, காரணன் முத்தலோர் தோரண மசைத்து
ககொலா முறைகடத் துவதே. (௧௩)

கடம்புரி மதுரை கம்பரீ சிலர்க்கு டில்கிய ஞானகற் பயனாக்,
குடம்புரை செருத்த காலினம் பரந்து கொண்டிடு மண்டுதிம்
புனல்போல், மடம்படு சிலர்க்குத் தீவினைப் பயனும் வளராப்
புருபா னியம்போல், கடம்பமா வனத்தா யினையா வின
படவனை நோவதென் கருத்தே. (௧௪)

பாச விருத்தனே துரியக் கடத்துநின் துல

பயற்க டென ினம்

மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

கடு

ஊறு பட்ட வுடம்பும் கில்லையோ
வேறி னித்தெய்வ மென்கின்ற வீனரோ (எரு)

வீண ளந்த விரதமில் லாமலெண்
சாண ளந்த சரீரத் தளர்வனோ
சேண ளந்தவெண் டிங்கினச் செம்மணித்
தூண ளந்த மதுரையிற் சோதியே. (எசு)

சோதி வெண்பிறை சூழிய சுடலான்
ஆதி யத்தமி லானெழுத் தஞ்சுடன்
பூதி கண்டுகை யைப்பொருட் கொண்டிடரச்
சாதி யன்றியுண் டோபுலிச் சாதியே. (எள)

சாதிக்க இன்றசு மாதிலிட் டப்புறம்
போதிக்க இன்ற பொருளையெய் கேயெனப்
பேதிக்க இன்றனை பேதைகெஞ் சேயினிச்
சோதிக்க இன்றதென் சொக்க ரிருக்கவே. (எஅ)

சொக்க ருண்மிது னையென்றி ராயவுர்
பக்க மன்புல மூத்ததென் றோர்கிலாய்
மக்க ளென்று மனையென்றும் வாழ்வென்றும்
ஒக்க ளென்று முருகுமென் னெஞ்சமே. (எக)

கெஞ்ச மாலய கெல்லிடு காழிக்
தஞ்ச மானத மிழ்ச்சொக்கர் தங்கொடை
கஞ்ச மாதிக ிழ்ச்சி ராட்டிக்கு
மஞ்ச மார்பும ணவறை வாமமே. (அ0)

வேறு.

மாலயர் காலாகன மதமாவொடு திண்டேர்
கொடுவந்திவை தாமென்பவர் தம்போற்
மொன்றனை பொய்யெயினி மெய்யே
மணிமால்கிடை யாரென.

கௌ மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தத்தாதி.

ஆனென்பது தருமைக்கையு மாமும்பெரு மாலை
வானென்பது முதலாகிய மதுரைகளை வளத்தி
யானென்பது மெனதென்பது மிபமுண்டவி னாரேர்
தானென்பது குறிபானது தவமென்பது மவமே. (அ௨)

அவமேபொழு தொழியாதினி யழியாநிலை வரவும்
புவமேமுதல் வினைநீடிய பாசத்தனை விடவும்
உவமேயமு மூவமானமு மொன்றாகிய மதுரைச்
சுவமேயருள் செயுநீயொரு செயலற்றிரு மனமே. (அ௩)

மனவூசலி துழல்வேணையு மதுராபுரி யீசன்
கனவூடொரு பொருளாயிரு கயனங்களு நின்றான்
கனவூடுமே வினைவூழிக லந்தானெனி லிதன்மே
வினைவூதிய முனதோகொடு வினைஞழ்வது மிலையே. (அ௪)

இலையென்றுண மனவஞ்சக ரிடமன்பொடு செலுமா
புலையன்றவர் புகலும்பொருள் பொருளென்றழி வேனே
கலையென்றில கருகொண்டிருள் கழிஇன்றவெ ணிலவே
மலையென்பது கிலைகொண்டருண் மதுராபுரி யானே. (அ௫)

அரவம்புலி பணியும்புத மருளுஞ்சடை யுடையாய்
ருரவங்கமழ் குழல்பங்குமர் கூடற்பெரு மானே
பரவஞ்சியர் கமனங்கொலை பழிவஞ்சமொ ருருவாய்
வரவந்தவென் வினைதீரவ் ரத்தத்தரு ளினியே. (அ௬)

இனிக்குந்தமிழ் மதுரைகளை யிருபோதினு கிலை யீர்
பனிக்குந்திரை கடற்கும்பம படர்க்குந்தெய் ஈடர்க்குந்
தொனிக்ரும்புலி லிடிக்கும்புவி தொலைக்குங்கடை யனற்குந்
தனிக்குந்தனி வழிக்கும்பினி தனக்குந்தன ரீரே. (அ௭)

எவத்திரு கலைபங்கினர் தக்கோர்பணி சொக்கர்
எவைப்பொதி யிருசேவடி துதியாரருள் பதியார்
வைப்புரி கயனத்தியர்*கலவித்தொழில் பொ

கடி மனரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

உருவானமாயவடிவோடுகூடியுடைபாய்கழிப்பமுடைபாய்
கருவாசலுமிகு நுவார்கனல்லர்காணுதுபாவகதியே. (கரு)

கதியேதமின் ியுனைவந்தடைத்தகடன்றாலமீதுபிறரை
மடியேனேனா மிருளைத்தறக்கில்வசமாய்மறித்துவருமோ
துதியேதமின்நிரிநிப்பிரித்ததொய்யிற்குழம்பதலவோ
கதியேதெநுந்தபுகழ்மேவுகூடனகர்வாமுருநானமுதலே. (கரு)

முதலேக்கொடுங்கு சிறமீனிகர்ப்ப முடியக்கிடந்து னடியே
ன், விதலேக்கிடக்கொள் பிணியாலொடுங்கு மெலிவைத்தவீர்
ப்ப தெனாள், முதலேப்பசும்பொன் மலர்வேணிரம்பர் மார்பி
ற்குறம்பு வளர்ப்பு, குதலேக்கரும்பி னிடமேவிநின்ற கூடற்
பதிக்கு னமுதே. (கரு)

தேடித்திரிந்தமகிலாகமங்கள்சுந்தித்தமன்புதிரியா
தாடித்திரிந்துமாடாதபாவையசையா திருக்குமணிகா
நீடித்திரிந்தலில்பெற்றிருந்துவினேபோ திலன்நிறமதையால்
பாடித்திரிந்துன்மதோசர்தான்கள்பதியுக்கிடப்பதரிதே. (கரு)

அரியாசனத்தி னடுவேகயற்க ணருள்சேர்நுணர்ப்பெ ணை
ருபாம், பிரியாதிருக்கு மதோசர்நித்தர் பிறைவேணிமுத்தர்
புகழைப், புரியாதிருக்கி னுயர்சேவன்முத்தி புரமேவுதற்கெளி
யதோ, முரியாதகம்ப தருவானிடத்தர் முனிலோர்முதற் பிற
ருமே. (கரு)

பிறவாததெய்வயிறவாதவாழ்வுபெரின்பவெள்ளமுனிலோர்
துவாதருநானமுமைமாதா ஈர்சொக்கேசர்முக்கண்முதல்வர்
கறவார்கடம்பவனநாதர்நீதிநூலம்புரக்குமதனான்
மறவாதுதிக்கண்மும்மாநிபெய்யயலிநின்றமேகம்வருமே. (கரு)

மனரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

பெய்தது.

புழுந்தமிழ்மதுசூர்பொலன்சேவழபணியத்
 திகழுங்கடல்வையத்தொழுதெய்வந்தனைநிகர்வழி
 நிகழுங்குலமிலராயினுநிலைகோழனொனினும்
 இகழுந்தொழிலினராயினுமெவராயினுமவரே. (அக)
 ஏகத்திருவுருவத்தினனெங்கோனுமைபங்கன்
 பாகத்தமிழ்பகரும்பசுபதிமேவியகோவில்
 ஆகக்குலைமேகத்திரள்பொரவிண்டபசுந்தேன்
 மாகப்பெருந்திபோல்வருமதுணத்திருக்கோ. (க0)

வேறு.

முகைகொண்டிதுட்டர் புரமன்றுசுட்ட நடனேசர்நாத முழு
 யோர், பகைகொண்டித்த சனைவென்றசொக்கர் பவளம்பழு
 த்த சடையார், முகைகொண்டவட்ட முலையங்கயற்கண் முத்
 தானகேள்வ ரொருநால், வகைகொண்டிருக்கு மறைமபர்
 பெற்றி வறியேனையாளு. நெறியே. (கக)

நெறியின்றடங்கிலையானனானகையத்தழந்தவருநீள்
 அறிவென்றறித்தமதுசூர்தம்மையாராயவழல்லுளரோ
 பொறியெங்குழம் துபுலனுங்கடந் துபுலியுங்கடந் துபுலிமேற்
 குறியுங்கடந் துருண முங்கடந் துருதியா துநின்றகுறியே. (கச)

ஏழைக்குகத்தபாகத்தகைப்பரிளகீர் சுமந்தருலைகுழ்
 தாழைப்பொ தம்பர் மதுரைக்குளாடுசாணூரவிந்தநினைவார்
 பேழைத்தனங்கண்முழுத்திறத்தபெருமைத்தனங்கன்சிறிதாம்
 வாழைக்குறங்கினிமாழைக்கருங்கண்மடவார் தமாயமிலோ. (0)

மாயாலிகாரிபூபாசமானமாபாவிட்டுடன்வறினோர்க்
 கிபாதலோபினோயானனுவெளியேனுமுய்வதுளதோ
 பாயாடைமூசெமனைக்குறும்பர்பகைவாதுவென்றகனிவாய்
 சேயானவர்க்கொர்நாயாயளித்ததிருவாழ்வார்தொ
 திருவாழ்வாய்திருநெல்லை.